

Thaiföldi technikával készült egzotikus agyagvirágok

Mindig virágzó orchideák

Amikor munkához lát, attól kezdve Polgár Ágnes számára megszűnik a külvilág, belefelejtkezik a virágszirmok aprólékos kidolgozásába, és csak a végkifejletet látja maga előtt, az ámulatba ejtően szép, a valódira megszólalásig hasonlító virágcsodát. Alkotásaival a Szepes Gyula Művelődési Központ előterében elhelyezett üvegvitrinekben találkozhattunk a közelmúltban, ahol megannyi szebbnél szebb orchideacsoda mosolygott a látogatókra.

Polgár Ágnes műhelyében életre kelnek a különleges orchideák

Polgár Ágnes nem mindennapi anyagból készít nem mindennapi virágdekorációkat. Nyolc évvel ezelőtt talált rá, és szerettt bele az agyagvirág-készítésbe, amit ma már nemcsak magas színvonalon művel, hanem szívesen meg is ismer-teti ezt a technikát mindazok-kal, akik vágnak a szépre, és készek a saját kezűgyességüket próbára tenni. Beszélgetésünket egy valomással kezdtem:

- Soha nem rajongtam a művirágokért, sőt direkt száműztem őket az otthonom-ból, ám amikor megpillantot-tam ezeket az agyagból készí-tett, elbűvölően szép orchide-ákat, egyből megváltozott a véleményem! Azt hiszem, egy

ilyen virágkölteményt mégis el tudnék képzelni a lakásunk-ban. Hogyan találkozott ezzel a műfajjal?

- Nekem Horváth Ágnes volt a mesterem, tőle sajátítottam el nyolc évvel ezelőtt ezt a különleges technikát, amellyel ő Thaiföldön ismerkedett meg, és elsőként hozta be Magyar-országra. A férjét kísérte el thai-földi kiküldetésére, és csaknem tíz évig élt abban az ország-ban, ahol ennek a virágkészíté-si technikának iskolái vannak. Megkedvelte és mesteri szin-ten elsajátította az agyagvirág készítését, majd amikor haza-tért, másokkal is megosztotta, amit tanult. Úgy tudom, jelen-leg hárman vagyunk az ország-

ban, akik kitarottunk e műfaj mellett, és igyekszünk a lehető legtöbbet kihozni belőle.

- Miért éppen az orchideákat kelti „örök életre”?

- Eljártam a virágkiállítás-ra, és tagja lettem az Orchidea Társaságnak, ahol felkértek arra, hogy olyan fajtákat örö-kítsek meg agyagból, amelyek-nek valójában tisztavirágéletük van, ilyenek például a szamuráj vagy a drakula nevű orchide-ák, melyeknek mindössze két-három napig tart a virágzásuk, de addig lenyűgözően szépek, érdemes őket megörökíteni.

- Milyen anyagot használ? A fazekasok által alkalmazott agyag is alkalmas lehet erre a technikára?

- Nem, a nálunk található agyag nem felel meg erre a célra. Én a porcelán alapanyag-hoz hasonló, speciális fehér agyagot használom, amit itthon nem, kizárólag külföldön lehet beszerezni.

- Meggyőződésem, hogy az állhatatos munka ellenére tehet-ség és kreativitás nélkül mégsem jutott volna erre a színvonalra. Tanulta, vagy korábban is fog-lalkozott művészettel?

- Eredetileg bőripari mérnök vagyok, korábban ruhákat, tás-kákat modelleztem, és szíve-sen rajzoltam grafikai portrékat is. Valójában akkor kezdett el érdekelni az agyagvirág-készí-tés, amikor gyesen voltam. A gyermeknevelés mellett nem tudtam munkát vállalni, de mégis szerettem volna hasz-nosítani a szabad időmet, így találtam rá erre a műfajra, ami mára nemcsak hobbi, hanem hivatás lett számomra. Amikor alkotok, egyszerűen megszűnik a külvilág, és csak a virágokra, a készülő kompozícióra összpontosítok.

- Meddig tart elkészíteni egy virágdekorációt?

- Az agyagból megformált virágszirmokat olajfestékkel szí-nezem, és a száradástól is függ, mennyi időt kell rászánnom. Mivel a virágok minden egyes része kézi munkával készül, egy-egy nagyobb virágdísz elké-sztése tovább tart annál, mint-hogy a ráfordított órákat bele-számíthatnám az árába, hiszen nem titok, a virágokat meg lehet vásárolni. Megrendelésre is szí-vesen elkészítem a különleges, egyedi elképzeléseket is, pél-dául előfordul, hogy szállodába vagy különféle rendezvényekre kérnek dekorációt, de kiállítá-sokon is részt veszek. Most pél-dául egy arakiállításra készülök, amelyen a menyasszonyi co-ortól a vőlegénykitűzőn át az asztali dekorációig valamennyi virágkompozíciót agyagvirág-

ból ajánlom az érdeklődőknek. Az élő virággal szembeni óriási előnye, hogy soha nem hervad, nem szárad el!

- Nem lehet megunni?

- Nem hiszem! Ha a lakásba kerül, ugyanolyan a szerepe, mint egy festménynek vagy más dísz tárgynak. Megfelelő környezetben mindig friss és gyönyörködtető látvány lehet az otthonunkban, hiszen az, ami szép, nem lehet unalmas!

- Meglepő számomra, hogy ezt a különleges technikát nem őrzi féltékenyen, hanem szíve-sen átadja, megmutatja mind-azoknak, akiket érdekel.

- Valójában nem tanfolyamot, csupán klubnapokat tartok, ahol elárulom a „műhelytitkokat”, és akinek kedve van hozzá, kipróbálhatja magát ebben a műfajban, majd otthon tovább-fejlesztheti, és megellelheti benne önmagát. Magamról tudom, a három gyermek mellett szüksé-gem volt arra, hogy olyasmivel foglalkozzam, amit szeretek, és amiben van sikerélményem. Akár munkaterápiának is fel-fogható, hiszen amíg a kezünk-ke dolgozunk, közben jókat beszélgethetünk is mindarról, ami foglalkoztat bennünket. Nemrégiben Martonvásáron, a fogyatékkal élő isko-

lájában tartottam foglalkozást, és igazi sikerélményt jelentett nekem, hogy a srácok mennyi-re tudtak örülni annak, amit saját kezűleg készítettek! Noha szívesen megosztom másokkal ezt a technikát, mégis mindig előrebocsátom, senki ne higgye, hogy ebből meg tud gazdagod-ni, hiszen túl sok munkát és időt kell belefektetni, amit az esetle-ges vevők nem tudnak megfi-zetni! Viszont a saját, a családja vagy a barátai gyönyörűségére bárki készíthet egyedi ajándé-kot, ha elsajátítja az agyagvirág előállításának fortélyait.

Egyben egészen biztosak lehetnek: Polgár Ágnes tündöklő orchideái sohasem hervadnak el, minden évszakban különleges gondoskodás nélkül is lenyűgözően szépek marad-nak. Aki többet szeretne meg-tudni, látogasson el a [www. agyagvirag.hu](http://www.agyagvirag.hu) oldalra.

Bálint Edit

Aki bármilyen technikával, bármilyen anyagból különleges tárgyakat készít, és szeretné kiállítani azokat a Szepes Gyula Művelődési Központ előterében, jelentkezzen SzvanteK Viktóriánál a 06-23-365-490 telefonszám 112 mellékén, vagy írjon a viki@szepesmk.hu címre.

Januári naplólapok

Haszonvagy

A valóság hiteles ábrázolása mind-máig sarkalatos kérdése minden-fajta művészeti ágnak. A hitelesség mibenlétéről is gyakorta esik szó. A megtévesztésig való hasonlóság megjelenítése a műalkotásokon pedig századok óta tapasztalható. Vannak, akik már össze is tévesztik a kiál-lított tárgyakat a nem kiállítottak-kal. Párizsban történt meg, hogy a „műalkotások” között a pálmát egy esőkabát vitte el, mely nem volt kiál-lítva, csupán a kiállítási terem fogasán lógott. A galériában különben esőka-bátokat mint műalkotásokat mutattak be, megfestve őket különböző színű foltokkal. A térben függő kabátok úgy hatottak, mintha embercsopor-tok lebegnének a szélben... Persze az utóbbit már a képzeletem szűl-te. Talán nem tévedek, ha azt mon-dom, hogy a művészetet manipuláló haszonvagy vezérelte a kiállítót.

A haszonvagy pedig manapság döbbenetes és embertelen mélysége-gig süllyed.

Játékosságok

A minap meglátogatott Kanadában élő ismerősöm, és megajándékozott Zend Róbert Versek, képversek című kötetével, mely Párizsban, a Magyar Műhely gondozásában jelent meg. Amikor belelapoztam, a szerző val-lomásából megtudhattam, hogy a betűkből, vesszőkből, pontokból és

vonalakból készült portrék rokona-it, barátait, ismerőseit, szerelemeit és érdekes embereket „ábrázolnak”. Arról is vall, hogy „tulajdonképpen „konkrét versek” ezek, amilyeneket már a régi rómaiak is írtak, vagy amilyeneket Apollinaire újra kezdett írni, és amelyek ma újra divatba jö-ttek, főleg Amerikában... Van valami új ezekben a „versekben”, a régi műfajon belül is új. A forma, amit az írás formájával utánoznak, nem egy konkrét tárgynak a formája (szö-kőkút, galamb, ember, táj), hanem egy absztrakt fogalomnak a tudatban visszatükrözött formája. Ezek a port-rék nem valakik arcáról készültek, hanem lelkeikről, belső vonásaik-ról, képletükről. Helyesebben: saját emlékeimről, benyomásaimról. Mint minden egyéb művészeti alkotásnak, ezeknek a portréknak is két össze-tevőjük van: a „hogyan” és a „mi”. A hogyant rögtön megtaláljuk, ahogy rápillantunk egy oldalra... A „mit” nem látjuk meg rögtön. Ehhez el kell olvasnunk a szavakat, mondatokat, félszavakat, félmondatokat, melyek-ből mint téglákból rakódott össze a kép. A téglák sokfélék. Mondatok, szavak, amelyek az illetők valóban mondtak. Mondatok, szavak, ame-lyeket az illetők sosem mondtak, de összefoglalják azt, amit mondtak. Mondatok, szavak, amelyeket az ille-tők mondhattak volna, mert jellemző rájuk...

Magyarázatában kitér arra is, hogy „portréverseivel” arra kívánja figye-lmünket felhívni, hogy befejezetlen-ségekből, töredékekből áll jellemünk és életünk. Valójában a „hogyan” és a „mi” szorosan összefügg, s ezek adják az absztrakt-konkrét versportrék har-monikus szubjektív hitelességét.

Ötletek, lelemények, gondolatok, vagyis játékok. Mi egyebet is várhat-nánk ettől a műfajtól. Aligha mond-hatnánk, hogy rajz és vers egyaránt művészi, megrázó olvasmány. Mintha megvilágítaná egyes izmusok egykori kissé szűk határait is, vagyis a szöve-g és rajzok értelmetlenségét. Persze szükségünk van a játékra, még a művészetben is, ám mégis azt sugall-ják, hogy kevés az élethez: játékból nem élünk meg.

Gondolkodásomat korántse véljék esztétikai végkövetkeztetésnek. Ilyen egyrészt nincs, másrészt bárki mond-hatja, hogy nincs igazam.

Továbblapozva a kötetben, eljutot-tam a MAGRITTE „versekhez”, szám szerint a nyolcadikhoz.

Álljon itt példaként:

A
lány
ártatlan
mint
egy
fehér

de én nagyot csaptam a s egér e ke

tippeket sem merek adni, mert egy év múlva olyan hieroglif üzenetek érkeznek, hogy az ünnepeket, sőt a szilveszter éjszakát is rejtvényeik megfejtésével tölthetem.

Nos, az ajándékokról sem feledkez-hetem meg. Míg a képeslapok készítői névtelenségbe burkolóznak, az egyes termékek előállítói számukra minden lényeges adattal ellátnak. Sőt úrlapot is mellékelnek, amit ha kitöltök, jó esélyem van a nyereményükre. Ám, hogy miért érdekli őket a korom, foglalkozásom, érdeklődési és bará-ti köröm, iskolai végzettségem, csa-ládtagjaim, nyelvtudásom stb., csak találgathatom. Megmondhatom, hogy az úrlapjukat nem vettem komolyan. Ha valaki vagy valakik mégis töltik, töltögetik eme úrlapokat, kérem őket, írják meg, hogy létrejött-e érdemi kapcsolatok az adataikat kérőkkel. Nyert-e valaki is valamit a sorsoláson? Egyáltalán meghívták-e a nyeremény-sorsolásra? Gyanítom, csupán a tájé-koztatójukat küldik új termékeikről, ugyanis mi más érdekük lehetne azon kívül, hogy vásároljon.

Bohém barátom tudatja velem, hogy olyan képeslapos füzetecske készítésén fáradozik, amelyen min-den lehetséges üzenet megtalálható. Túl a jókívánságokon, a gyermek-születéssel, nyaralással és egyéb ese-ményekkel kapcsolatos szövegek is helyet kapnak. A szövegek elé négy-zetet rajzol, s elegendő lesz egy pipát tenni abba, mely éppen aktuális. Új úrlap készítését is tervezi a terméke-iket kínáló cégeknek, bár ezzel még némi gondja van. Nem tudja eldön-teni, hogy mely nemzet nyelvének ábécéjét vegye alapul.

Büki Attila